

tagendet erhverver kabelspredningsrettigheder til de pågældende film.

Den opstillede forudsætning om, at televirksomhederne som offentlige programtransportører ikke kan erhverve tilladelse til at udøve programvirksomhed er udelukkende begrundet i ovennævnte forhold. Dette hensyn tilsiger derudover, at televirksomhederne heller ikke må have væsentlig økonomisk eller ejerskabsmæssig indflydelse i et foretagende, der opnår tilladelse til programvirksomhed.

Konkret anses foretagender for nærtstående, hvis ejerforholdene indikerer dette, enten i form af, at det ene foretagende direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af det andet foretagendes kapital, eller at en væsentlig del af begge foretagenders kapital direkte eller indirekte ejes af samme foretagende. Hvis et programforetagende modtager væsentlige økonomiske tilskud fra et af de omtalte datterselskaber, vil dette ligeledes indicere, at der er tale om hinanden nærtstående foretagender.

Til § 36

Stk. 1 foreskriver, at ansøgere skal fremlægge beskrivelser af deres projekter, som dels skal indeholde oplysninger om programspredningen, igangsættelsestidspunkt, sendetider, organisations- og ledelsesforhold og lignende, dels belyser karakteren af den programvirksomhed, som det er hensigten at udøve. Det skal i den forbindelse oplyses, om den retter sig mod bestemte målgrupper, f.eks. om der er tale om undervisningsvirksomhed. Endvidere skal ejerforholdene belyses, således at det klart fremgår, hvem der står bag initiativet.

Herudover skal der redegøres for det økonomiske grundlag, herunder om der er tale om reklamefinansiering eller en form for brugerbetaling. Denne beskrivelse skal sandsynliggøre, at det fornødne økonomiske grundlag er til stede. Såfremt oplysningerne findes utilstrækkelige, kan nævnet eventuelt give afslag.

Stk. 2 åbner mulighed for, at kommunikationsministeren kan fastsætte bindende forskrifter om ansøgnings udformning og indhold. Formålet vil i givet fald være at sikre, at der bliver indsendt ensartede og fyldestgørende oplysninger om projekterne. Men der vil også kunne stilles visse krav til ansøgerens organisationsform, hvis dette viser sig påkrævet.

Ligeledes vil ministeren om fornødent kunne give forskrifter om udstedelsen af tilladelser, og det vil i denne forbindelse kunne pålægges indehavere af tilladelser i passende omfang at levere oplysninger af statistisk karakter vedrørende programvirksomhedens omfang og indhold.

Stk. 3 bestemmer, at ministeren fastsætter gebyrer for tilladelser til programspredning via satellit eller via kabel. Det er hensigten at opkræve gebyr årligt, så længe tilladelsen løber.

Til § 37

Stk. 1 giver bl.a. kommunikationsministeren hjemmel til at stille krav om, at de kommende satellit- og kabelforetagender, i det omfang det er muligt, med passende midler arbejder hen imod at efterleve visse programmålsætninger for så vidt angår europæisk og uafhængig produktion.

Med henblik på at tilvejebringe overensstemmelse med de regler, som vil være gældende i de øvrige europæiske lande i henhold til EF-direktivet om »tv uden grænser« og Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn, vil der desuden blive udfærdiget regler, som pålægger satellit- og kabelforetagenderne at udøve programvirksomheden på en sådan måde, at der tages hensyn til børn og unges særlige forhold.

Stk. 2 fastslår, at reklamer kan indgå i satellitudsendelser efter reglerne i lovens kapitel 8 (§ 66 og § 67), medens reklamer ikke må forekomme i de kabelspredte programmer. (Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger).

Stk. 3 henviser med hensyn til sponsorering – af både satellit- og kabelspredte programmer – ligeledes til kapitel 8 (§ 73).

Stk. 4 pålægger de nye programforetagender at identificere sig, bl.a. med henblik på at lette lytternes og seernes orientering i det øgede programudbud. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 53, stk. 2, nr. 2, som indeholder en parallel bestemmelse om lokale programforetagenders pligt til at identificere sig.

Til § 38

Bestemmelsen om optagelse og opbevaring af udsendelser m.v. svarer fuldt ud til den foreslåede § 54 i kapitlet om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som afspejler den gældende § 15 c.

Til § 39

Bestemmelsen – der skal ses i sammenhæng med § 42, stk. 2, nr. 2 og 3, om Satellit- og Kabelnævnets kompetence – fastlægger, i hvilke tilfælde en inddragelse af tilladelse vil kunne ske. En inddragelse vil kunne være midlertidig eller endelig.